

βουγενῆ, εἰ μὴ πρός τινα ὄρον καὶ τέλος δυνατὰ ἦν ἔλθεῖν,
 διαφειρομένης ἂν ἀρχῆς τινὸς ἐγίνετο, ὥσπερ νῦν τοῦ σπέρ-
 ματος. ἔτι ἀνάγκη σπέρμα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλὰ μὴ
 εὔθὺς τὰ ζῷα· καὶ τὸ „οὐλοφυὲς μὲν πρῶτα“ σπέρμα ἦν. ἔτι
 καὶ ἐν τοῖς φυτοῖς ἔνεστι τὸ ἔνεκά του, ἤττον δὲ διήρθρωται·
 πότερον οὖν καὶ ἐν τοῖς φυτοῖς ἐγίνετο, ὥσπερ τὰ βουγενῆ
 ἀνδρόπρωρα, οὗτω καὶ ἀμπελογενῆ ἐλαιοπρωρα, ἢ οὐ; Ἄτο-
 πον γάρ· ἀλλὰ μὴν ἔδει γε, εἴπερ καὶ ἐν τοῖς ζῷοις. ἔτι ἔδει
 ἐν τοῖς σπέρμασι γίνεσθαι ὅπως ἔτυχεν· ὅλως δ' ἀνατρεῖ ὁ
 οὗτω λέγων τὰ φύσει τε καὶ φύσιν· φύσει γάρ, ὅσα ἀπό
 τινος ἐν αὐτοῖς ἀρχῆς συνεχῶς κινούμενα ἀφικνεῖται εἰς τι
 τέλος· ἀφ' ἑκάστης δὲ οὐ τὸ αὐτὸ ἑκάστοις οὐδὲ τὸ τυχόν,
 ἀεὶ μέντοι ἐπὶ τὸ αὐτό, ἂν μὴ τι ἐμποδίσῃ. τὸ δὲ οὐ ἔνεκα,
 καὶ ὁ τούτου ἔνεκα, γένοιτο ἂν καὶ ἀπὸ τύχης, οἷον λέ-
 γομεν ὅτι ἀπὸ τύχης ἔλθειν ὁ ξένος καὶ λουσάμενος ἀπῆλ-
 θειν, ὅταν ὥσπερ ἔνεκα τούτου ἔλθὼν πράξῃ, μὴ ἔνεκα δὲ
 τούτου ἔλθῃ. καὶ τοῦτο κατὰ συμβεβηκός· ἡ γὰρ τύχη
 τῶν κατὰ συμβεβηκὸς αἰτίων, καθάπερ καὶ πρότερον εἴ-
 πομεν· ἀλλ' ὅταν τοῦτο ἀεὶ ἦ ώς ἐπὶ τὸ πολὺ γίγνηται,
 οὐ συμβεβηκός οὐδὲ ἀπὸ τύχης· ἐν δὲ τοῖς φυσικοῖς ἀεὶ
 οὕτως, ἂν μὴ τι ἐμποδίσῃ. ἄτοπον δὲ τὸ μὴ οἴεσθαι ἔνεκά
 του γίνεσθαι, ἐὰν μὴ ἴσωσι τὸ κινοῦν βουλευσάμενον. καίτοι